

Список використаних джерел:

1. Davis E. The Russian baritone talks about his new recording of Rachmaninov Romances // The official website of BBC Music Magazine. URL: <http://www.classical-music.com/article/dmitri-hvorostovsky>
2. Dickerson E.. Dmitri Hvorostovsky opens the new season at Wigmore Hall <https://bachtrack.com/review-wigmore-hall-hvorostovsky-ilja-rachmaninov-shostakovich> // Bachtrack, The classical music website. URL: <https://bachtrack.com/review-washington-dc-hvorostovsky>
3. Massuda R. Dmitri Hvorostovsky performs Russian art song in Washington DC // Bachtrack, The classical music website. URL: <https://bachtrack.com/review-washington-dc-hvorostovsky>

Опара Антоні

аспірант,

Науковий керівник: Ніканоров С.О.

кандидат архітектури, доцент,

Київський національний університет будівництва і архітектури

ФУНКЦІОНАЛЬНЕ ЗОНУВАННЯ СМІТТЕПЕРЕРОБНОГО КОМПЛЕКСУ

Тверді побутові відходи (ТПВ) це – відходи, що збираються місцевою владою або від їхнього імені. Сміття складається, в основному, з: органічних відходів, побутових відходів життєдіяльності людини та промислових відходів. Кількість ТПВ з кожним роком збільшується, що представляє собою зростаючу проблему для місцевих органів влади. Управління муніципальними відходами стає все більш складним. З'являється нагальна потреба у боротьбі з ТПВ. Боротьба, а правильніше сказати, «утилізація» ТПВ покладається на плечі сміттєпереробних підприємств.

Товариш країна виробляє понад 228 000 000 тон сміття. Щоб перетворити 150 000 000 тон ТПВ у тепло та електроенергію для 9 000 000 приватних будинків, потрібно понад 460 великих сміттєпереробних комплексів. Процес з відновлення енергії з відходів не повинен розглядатися як такий, що відбувається в межах однієї будівлі, а скоріше, як складна система збору відходів, яка починається з

розпорядження в господарстві; застосовуючи різні технології збору та транспортування, і в кінцевому підсумку переходить до переробки, компостування або здобуття енергії зі ТПВ. Муніципальні тверді відходи домашніх господарств є значною частиною потоку відходів, а додаткові джерела включають медичні та будівельні відходи.

Розглянемо стандартне планувальне рішення сміттепереробного комплексу:

1. Контрольно-пропускний пункт.

Саме тут починається процес переробки заздалегідь відсортованого сміття. До складу цієї зони входить зважувальний пункт та пункт радіаційного контролю. Особливістю цього пункту є запроєктований відстійник для накопичення сміттевозів, що заїжджають на територію. Для координації руху вантажних перевезень, як правило, є окремий в'їзд і виїзд.

2. Зона вивантаження.

З цього місця починається функціональний процес в основній будівлі сміттепереробного комплексу. Сміттезбірні вантажівки доставляють та вивантажують зібрані відходи для подальшої обробки. У стандартній функціональній схемі, розвантаження відбувається в приміщенні площею приблизно 2500 кв.м, що також містить у собі бункер, заглиблений на 10м відносно нульової відмітки об'єкту, у який виконується процес скидання ТПВ. У верхній частині секції бункеру розміщене приміщення операторської завантажувальним краном. Роль завантажувального крану – завантаження ТПВ із бункера на транспортерний конвеєр, що веде до наступної технологічної зони.

3. Бункерна зона.

Завдяки крановому механізму та пункту керування обладнанням, виділяється своє висотою відносно попередньої зони.

4. Подрібнення та завантаження.

Ця технологічна зона будівлі є досить об'ємною просторово та однією з найбільших за площею та найскладніших технологічно. Після можливого досортування на конвейері сміття проходить довгий шлях через подрібнення, завантаження в піч, де спалюється, виділяючи тепло, яке підігріває пару у системі котлів, після, пар подається до парових турбін, що виробляють електроенергію, яка перетворюється у енергетичний продукт на потреби населення.

5. Фільтраційна зона.

Передостання частина будівлі значно менша у розмірах, але не менш складна з проектувальної та інженерної точки зору. Технологічна

функція даної зони полягає у знешкодженні токсичного диму, пропускаючи його через систему різноманітних фільтрів різної ступені очищення.

6. Димар

Фінальна частина основної будівлі сміттєпереробного комплексу – димар висотою від 25 метрів, для виведення очищеного диму у вигляді пари в атмосферу. Є найвищою акцентною точкою у фасадній схемі.

Інші об'єкти комплексу, розміщені по території комплексу, забезпечують злагоджену роботу всіх сфер комплексу: господарчу, інженерно-технічну, пожежно-рятувальну та науково-дослідницьку.

Отже, ознайомившись із стислим поняттям сміттєутворення та реальною ситуацією сьогодення щодо екологічної світової сміттєвої пандемії, розглянувши стислу архітектурно-технологічну схему сміттєпереробного комплексу, процес утилізації твердих побутових відходів стає більш зрозумілим, що дуже важливо. Маємо розуміти, що ретельне ставлення до проблеми сміттєутворення, наприклад, сортування відходів на рівні споживачів, може допомогти людству подолати техногенну сміттєву катастрофу, а також зменшить витрати природних, фінансових, технічних та людських ресурсів для забезпечення життєдіяльності.

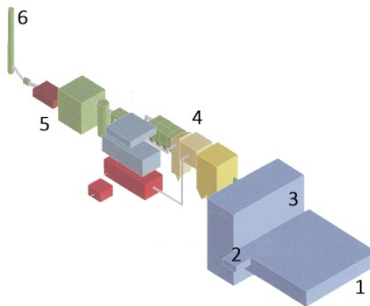

Рис. 1. Компоненти сміттєспалювального підприємства

1. Зона вивантаження. 2. Операторська. 3. Бункер.

4. Технологічна зона. 5. Очистна зона. 6. Димар.

Джерело [1]

Рис. 2. Сміттєспалювальне підприємство у розрізі

Джерело [2]

Список використаних джерел:

1. Hanif Kara «ARCHITECTURE AND WASTE A (RE)PLANNED OBSCOLENCE».
2. URL: <https://energobiocomplekt.com.ua/tbo-tes>

Сідорук І.В.

студент,

Київський університет імені Бориса Грінченка

ЕСТЕТИЧНИЙ ІДЕАЛ ЖІНКИ XXI СТОРІЧЧЯ

У різних епохах естетичний ідеал складається під впливом найважливіших культурних подій, соціального, економічного та політичного устрою суспільства, а також їх змін. Система цінностей кожного конкретного суспільства визначала особливості ідеалу краси. Так, наприклад, в сучасному суспільстві повнота не є ознакою здоров'я, а в культурах, де їжа була дефіцитом, бути гладким було престижно, і повнота виступала символом багатства, краси, здоров'я. Або, наприклад, засмага в залежності від часу й культури набуває зовсім різне значення. Засмага в багатьох суспільствах асоціювалася з роботою на свіжому повітрі, а блідість – з приналежністю до верств, позбавлених необхідності працювати. «Аристократична блідість» вважалася